

Μάρτυς Κερκύρα: Η μαρτυρία της καλής της ομολογίας και το μαρτύριό της

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

•

Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος

Ταύτα αφού έπραξεν ο μυσσαρός έπαρχος, ηγέρθη και μετά της συνήθους τάξεως μετέβαινεν εις την φυλακήν, όπου ευρίσκετο η Αγία Κερκύρα, η αμνάς του Χριστού.

Ως δε έφθασεν εις το προαύλιον, ημποδίζετο να προχωρήση υπό της άρκτου [αρκούδα την οποία ημέρωσε ημέρωσε η [Αγία Κερκύρα](#) με την επίκληση του ονόματος του Χριστού]. Διότι, εκπηδήσασα αύτη εκ των έσω, κατεδίωκεν αυτόν και τους συν αυτώ μετ' επιεικείας.

Ευθύς τότε ελθών εις τον βασιλέα ανήγγειλε προς αυτόν τα γενόμενα.

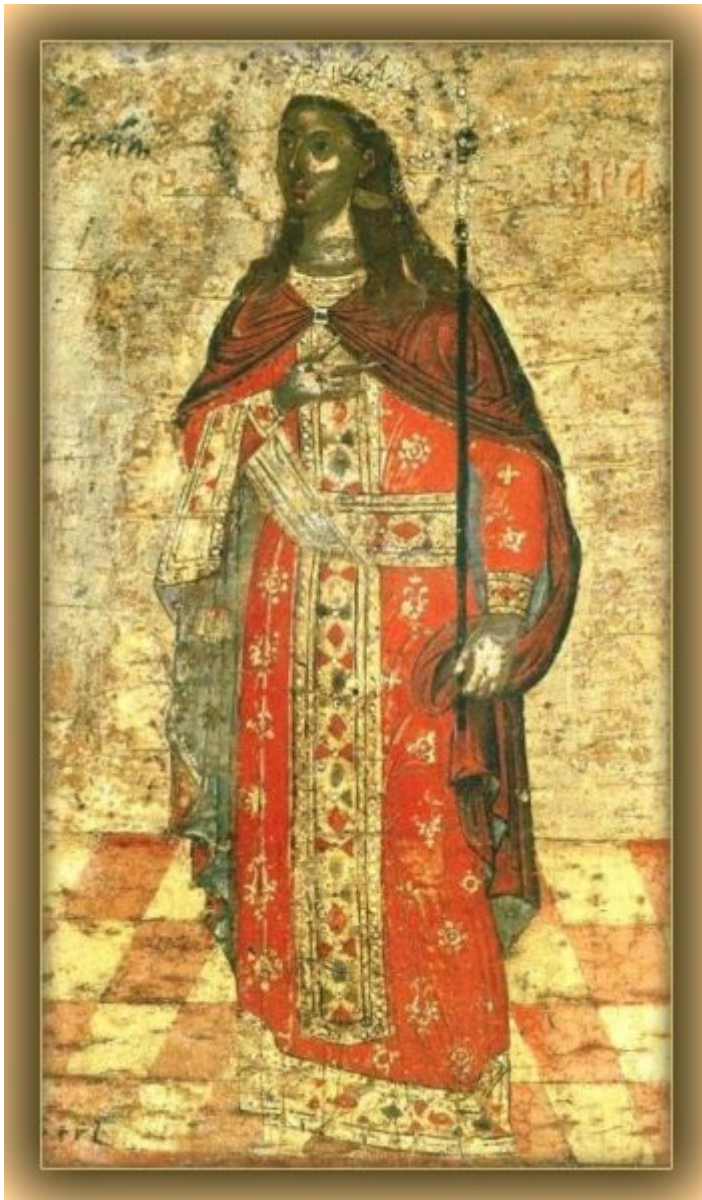
Τότε ο βασιλεύς έδωσεν εις αυτόν εξουσίαν να φονεύση την παρθένον [την κόρη του Αγίαν Κερκύρα], δι' οίας ποινής θα έκρινε· όθεν εκείνος προσέταξε το πλήθος να μεταφέρωσι ξύλα πολλά και να κατακαύσωσι την Αγίαν μετά του θηρίου και της φρουράς.

Τούτου δε γενομένου ταχέως και ενώ το πυρ υψούτο μετά θορύβου, το μεν θηρίον, υπό της προνοίας του Θεού διαφυγόν, επέστρεψεν εις τον τόπον του, η δε Αγία παρθένος, αν και εν τω μέσω της φοβεράς εκείνης πυράς ευρίσκετο, όμως εφυλάττετο αβλαβής υπό της θείας Χάριτος προσευχομένη και ευλογούσα τον

Κύριον.

Διότι θεῖος Ἄγγελος, σταλείς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, μετέβαλε το πῦρ καὶ τὰς φλόγας εἰς δροσεράν πνοήν ἀνέμου σωτήριον, ὡς ἄλλοτε ἐν Βαβυλώνι διὰ τοὺς Ἁγίους Τρεῖς Παῖδας ἐγένετο.

Μετά δε τρεῖς ἡμέρας, ὅτε μετά τῶν ξύλων ἐσβέσθη το πῦρ, ἦλθεν ὁ βασιλεὺς περίλυπος εἰς τὴν φυλακὴν καὶ, σταθεὶς μακρὰν, ἔλεγε πρὸς τοὺς στρατιώτας· «Εἰσέλθετε καὶ ἐρευνήσατε μήπως ἀνεύρετε λείψανόν τι τῆς ταλαιπώρου ἐκείνης, ἀν δε τυχόν ἀνεύρετε, θάψατε αὐτό, διότι εἶναι θυγάτηρ βασιλέως».

Ἡ Μάρτυς Κερκύρα.

Εισελθόντες δε οι στρατιώται είδον την Μάρτυρα του Χριστού καθημένην και εκτείνουσιν τας χείρας αυτής προς τον ουρανόν, ενώ Άγγελος Κυρίου φωταυγής περιέσκεπε ταύτην διά των πτερύγων του.

Φοβηθέντες τότε έσπευσαν προς τον βασιλέα και ανήγγειλαν το παράδοξον θαύμα. Ο δε βασιλεύς, εκπλαγείς, επέτρεψε να την καλέσουν. Εξελθούσα δε η Αγία Μάρτυς εστάθη προ του βασιλέως με θαρραλέαν ψυχήν και φαιδρόν πρόσωπον.

Ατενίσας τότε ούτος αυτήν και επί πολύ προσηλωθείς εις το περιανθούν την Μάρτυρα κάλλος, ηρώτησε· «Συ είσαι, τέκνον μου, Κερκύρα;».

Η Μάρτυς απεκρίθη· «Ιδικόν σου τέκνον θα είμαι εγώ, εάν πιστεύσης εις τον Χριστόν». Αλλ' ο εσκοτισμένος βασιλεύς λέγει προς αυτήν· «Ακόμη επιμένεις εις την απείθειάν σου και μετά την τοσαύτην των θεών ευεργεσίαν, αφού εκ του αδαμάστου πυρός διά της δυνάμεως των θεών εσώθης»;

Η δε Αγία Μάρτυς, προσβλέψασα μετ' οργής τον ασεβέστατον και παράνομον βασιλέα, είπε· «Τυφλέ, αναίσθητε, πεπωρωμένε και εστερημένε πάσης συνέσεως, δεν εντρέπεσαι να αποδίδης τα θαυμάσια και τα σημεία του Υψίστου Θεού εις τους ακαθάρτους δαίμονας; Οι θεοί σου ουδέ τους εαυτούς των δεν δύνανται να βοηθήσουν.

Πώς λοιπόν θα βοηθήσωσιν άλλους; Ας κλάψουν, ας λείψουν, ας εξαφανισθούν απ' εμού οι θεοί σου, τα κωφά ταύτα και άψυχα ξόανα. Διότι βοηθός μου είναι ο Χριστός. Αυτός δε απέστειλε τον Άγγελόν Του και με έσωσεν εκ του πυρός. Πας δε ο πιστεύων εις Αυτόν, ουδέποτε θέλει καταισχυνθή».

Εταράχθη τότε ο βασιλεύς και ηλλοιώθη το πρόσωπόν του. Προσκαλέσας δε τον έπαρχον, είπε προς αυτόν· «Παράλαβε ταύτην την αναίσχυντον και βλάσφημον και εξαφάνισον την ενθύμησίν της τάχιστα. Διότι εάν δεν στερήσης ταύτην αμέσως του βίου, θέλεις και συ γευθή πικρών βασάνων, επιπροσθέτως δε και η ζωή σου θέλει αφαιρεθή.

Συλλαβών λοιπόν, εν τω άμα, την παρθένον ο έπαρχος, ωδήγησεν αυτήν έξω της πόλεως όπου κρεμάσας αυτήν με την κεφαλήν προς τα κάτω έθεσε κάτωθεν ταύτης πνιγηρούς καπνούς θείου.

Κατόπιν, τοποθετήσας εκατέρωθεν τοξότας και λιθοβόλους, διέταξεν οι μεν να τοξεύωσιν, οι δε να λιθοβολούσι την Αγίαν.

Ούτως η Αγία Μάρτυς Κερκύρα συνεπλήρωσε την μαρτυρίαν της καλής ομολογίας.

Η Μάρτυρας Κερκύρα τιμάται στις 29 Απριλίου.

Απόσπασμα από τον Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, μήνας Απριλίου, τόμος 4ος.

(Πηγή: pemptousia.gr)